

آرامی قوم خدا

^۱ پس بترسیم مبادا با آنکه وعده دخول در آرامی وی باقی می باشد، ظاهر شود که احدی از شما قاصر شده باشد.^۲ زیرا که به ما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند بدیشان نفع نبخشید، از اینرو که با شنوندگان به ایمان متّحد نشند.^۳ زیرا ما، که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی می گردیم، چنانکه گفته است: در خشم خود قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهند شد. و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم به اتمام رسیده بود. و در مقامی درباره روز هفتم گفت که: در روز هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت.^۴ و باز در این مقام که: به آرامی من داخل نخواهند شد.^۵ پس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند و آنانی که پیش بشارت یافتد، به سبب نافرمانی داخل نشندند، باز روزی معین می فرماید چونکه به زیان داود بعد از مدت مدیدی، امروز، گفت، چنانکه پیش مذکور شد که: امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید.^۶ زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد از آن دیگر را ذکر نمی کرد.^۷ پس برای قوم خدا آرامی سَبَّت باقی می ماند. زیرا هر که داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال خود بیارامید، چنانکه خدا از اعمال خوبیش.^۸ پس جَّ و جهد بکنیم تا به آن نافرمانی عربت آمیز بیفتد.^۹ زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده تر است از هر شمشیر دودم و فرورونده، تا جدا کند نَفْس و روح و مفاصل و مغز را، و مُمِيز افکار و بیتهای قلب است.^{۱۰} و هیچ خلفت از نظر او مخفی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار ما با وی است، برنه و منکشف می باشد.

برتری عیسی بر کاهنان اعظم

^{۱۱} پس چون رئیس کَهَّة عظیمی داریم که از آسمانها درگذشته است، یعنی عیسی، پسر خدا، اعتراف خود را محکم بداریم.^{۱۲} زیرا رئیس کهنه ای نداریم که نتواند همدرد ضعفهای ما بشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به مثال ما، بدون گناه.^{۱۳} پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیاییم تا رحمت بیاییم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت ما را اعانت کند.

الدخول الى راحة الله الأبدية

^۱ فَلَنْجَفَ اللَّهُ مَعَ يَقَاءٍ وَعْدٍ بِالدُّخُولِ إِلَى رَاحَتِهِ يُرِي أَحْدَدْ مِنْهُمْ اللَّهُ قَدْ حَابَ مِنْهُ. لَكُمْ تَنْعُمْ أَيْضًا قَدْ بُشِّرْتُمْ كَمَا أَولَئِكَ، لَكُمْ لَمْ تَنْقَعْ كَلْمَةُ الْحَبْرِ أَولَئِكَ إِذَا لَمْ تَكُنْ مُمْتَرَجَةً بِالْإِيمَانِ فِي الَّذِينَ سَمِعُوا. لَاتَّسْأَلْنَا، تَحْنُنْ الْمُؤْمِنِينَ، تَدْخُلُ الرَّاحَةَ كَمَا قَالَ: "حَتَّى أَفْسَمْتُ فِي عَصَبِيِّي: لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتِي"، مَعَ كَوْنِ الْأَعْمَالِ قَدْ أَكْمَلْتُ مُمْدُ تَأْسِيسَ الْعَالَمِ، لَهُ قَالَ فِي مَوْضِعٍ عَنِ السَّابِعِ: "وَاسْتَرَّاَخَ اللَّهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ جَمِيعِ أَعْمَالِهِ، وَوَفِي هَذَا أَيْضًا: لَنْ يَدْخُلُوا رَاحَتِي". فَإِذَا بَقَيَ أَنَّ قَوْمًا يَدْخُلُونَهَا، وَالَّذِينَ يُشْرُوُا أَوْلًا لَمْ يَدْخُلُوا لِسَبَبِ الْعَصَيَانِ، يُعِيْنُ أَيْضًا يَوْمًا فَائِلًا فِي دَاؤِدَة: "الْيَوْمَ"، بَعْدَ رَفَانَ هَذَا مُقْدَارُهُ، كَمَا قِيلَ: "الْيَوْمُ، إِنْ سَمَعْتُ صَوْنَهُ، فَلَا تَقْسُسُوا قُلُوبَكُمْ". لَهُ آتُوكَانَ يَسْوُعُ قَدْ أَرَاهُمْ، لَمَّا تَكَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ عَنْ يَوْمٍ آخَرَ، إِذَا بَقَيَتْ رَاحَةُ لِسَغْبِ اللَّهِ. لَأَنَّ الَّذِي دَخَلَ رَاحَةَ اسْتَرَّاخَ هُوَ أَيْضًا مِنْ أَعْمَالِهِ، كَمَا اللَّهُ مِنْ أَعْفَالِهِ. فَلَنْجَهِدْ أَنْ تَدْخُلَ تِلْكَ الرَّاحَةَ لِتَلَّا يَسْقُطْ أَحْدُ فِي عِبْرَةِ الْعَصَيَانِ هَذِهِ عَيْنِهَا. لَأَنَّ كَلْمَةَ اللَّهِ حَيَّةٌ وَفَعَالَةٌ وَأَمْضَى مِنْ كُلُّ سَيِّفٍ دِيَ حَدَّيْنِ، وَحَارِقَةٌ إِلَى مَفْرَقِ النَّفْسِ وَالْبَرْوَحِ وَالْمَفَاصِلِ وَالْمَحَاجِ، وَمُمِيزَةٌ أَفْكَارِ الْقُلُبِ وَتَبَيَّنِهِ. وَلَيَسْتَ حَلِيقَةُ غَيْرِ طَاهِرَةٍ قَدَّامَهُ بَلْ كُلُّ شَيْءٍ عَرْيَانٌ وَمَكْسُوفٌ لِعَيْنِي ذَلِكَ الَّذِي مَعَهُ أَمْرَتَا. يَسْوُعُ رَئِيسَ كَهْنَةِ الإِيمَانِ العَطِيمِ عَلَى رَتِبَةِ مَلْكِ صَادِقِ

^{۱۴} قَيَّادُ لَنَا رَئِيسُ كَهَّةٍ عَظِيمٍ قَدْ اجْتَازَ السَّمَاوَاتِ، يَسْوُعُ أَبْنَ اللَّهِ، فَلَتَمَسَّكَ بِالْإِقْرَارِ. لَأَنَّ لَيْسَ لَنَا رَئِيسُ كَهَّةٍ عَيْنُ قَادِرٌ أَنْ يَرْثِي لِصَاعِقَاتِنَا بَلْ مُجَرَّبٌ فِي كُلِّ شَيْءٍ مُثْلِنَا، بِلَا حَطَّةٍ. فَلَنْتَقَدَّمْ بِشَفَةٍ إِلَى عَرْشِ الْعَوْمَةِ لِكَيْ شَالَ رَحْمَةً وَتَجَدَ نِعْمَةً عَوْنَانِ فِي حَيْنِهِ.